

УДК 801.8:811.111(043)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/44-2-17>

Юлія ДІДУР,

orcid.org/0000-0002-2470-9669

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземних мов

Одеського національного економічного університету

(Одеса, Україна) mete00rka@gmail.com

Світлана ЗАВОЛОКА,

orcid.org/0000-0002-7106-7996

старший викладач кафедри іноземних мов

Одеського національного економічного університету

(Одеса, Україна) szavoloka07@gmail.com

Зоя ГЕОРГІЄВСЬКА,

orcid.org/0000-0001-9121-3607

викладач кафедри іноземних мов

Одеського національного економічного університету

(Одеса, Україна) smolnik@gmail.com

ДЖЕРЕЛА СИНОНІМІЇ В ЛІНГВІСТИЦІ ТА ДЕЯКІ АСПЕКТИ АНГЛІЙСЬКИХ ДІЄСЛІВНИХ СИНОНІМІВ

У статті зроблено спробу визначити джерела синонімії як цікавого явища в лінгвістиці на прикладі української та англійської мов. Автори вивчили публікації відомих лінгвістів, які цікавилися питаннями синонімії у різних мовах, зокрема ми посилаємося на наукові роботи таких науковців, як В. Г. Вілюман, Г. О. Винокур, А. А. Брагіна, В. Н. Ключова, А. Д. Григор'єва, С. Г. Бережан, П. С. Александров, В. А. Звезінцев, А. Н. Гвоздьов, Н. М. Шанський та інші вчені. Разом із ними автори намагалися дослідити витоки синонімічних відносин між словами, з огляду на семантичну схожість, стилістичні особливості тексту, емоційне забарвлення, морально-етичні норм певного відрізку часу та інші причини вживання різних слів на позначення подібних семантичних одиниць.

У статті приділено увагу такому цікавому мовному явищу, як синонімічні ряди, які є ще недостатньо вивченою категорією і надають багато можливостей для подальших наукових досліджень.

У роботі розглядаються різні методи лінгвістичного аналізу синонімічних відносин між мовними одиницями, що також робить внесок у пошуки джерел синонімії в будь-якій мові. Цікавим виявляється явище синонімії не тільки між мовними одиницями, які є представниками однієї частини мови, що досить звично та логічно, а й між одним словом і цілим усталеним виразом. Визначається роль уживання слів у переносному значенні як одного з джерел синонімічних відносин між словами.

Також у статті зроблено спробу розглянути питання синонімічних відносин на прикладі так званих фразових дієслів, що притаманні англійській мові. Автори дійшли висновку, що в цьому випадку додавання різних прийменників до одного й того самого дієслова скоріше створює різні нові значення, які, однак, своєю чергою можуть вступати у синонімічні відносини з іншими дієсловами англійської мови.

Ключові слова: синоніми, лінгвістика, синонімічний ряд, відтінки значення, синонімічні відносини, види синонімів, пошук джерел синонімії.

Yuliia DIDUR,

orcid.org/0000-0002-2470-9669

PhD in Linguistics,

Associate Professor at the Department of Foreign Languages

Odessa National Economic University

(Odessa, Ukraine) mete00rka@gmail.com

Svitlana ZAVOLOKA,

orcid.org/0000-0002-7106-7996

Senior teacher at the Department of Foreign Languages

Odessa National Economic University

(Odessa, Ukraine) szavoloka07@gmail.com

Zoia HEORHIEVSKA,

orcid.org/0000-0001-9121-3607

*Teacher at the Department of Foreign Languages
Odessa National Economic University
(Odessa, Ukraine) smolnik@gmail.com*

SOURCES OF SYNONYMY IN LINGUISTICS AND SOME ASPECTS OF ENGLISH VERBAL SYNONYMS

This article attempts to identify the sources of synonymy as an interesting phenomenon in linguistics on the example of the Ukrainian and the English languages. The authors studied the publications of famous linguists who were interested in the issues of synonymy in different languages, in particular, the authors of the article refer to the scientific works of such authors as V. G. Vilyuman, G. O. Vinokur, A. A. Bragina, V. N. Kliyeva, A. D. Grigorieva, S. G. Berezhn, P. S. Aleksandrov, V. A. Zvegincev, A. N. Gvozd'ov, N. M. SHans'kij and others. Together with them, the authors tried to explore the origins of synonymous relations between words, based on semantic similarity, stylistic features of the text, emotional coloring, moral and ethical norms of a certain period of time, and other reasons for using different words to denote similar semantic units.

The article focuses on such an interesting linguistic phenomenon as synonymous series, which are not sufficiently studied yet, and provide a lot of opportunities for further research.

This paper considers various methods of linguistic analysis of synonymous relations between language units, which also contributes to the search for sources of synonymy in any language. Interesting is the phenomenon of synonymy between language units represented by one part of speech, which is logical, as well as the synonymy between one word and a whole set expression. The present work determines the role of using words in their figurative sense as one of the sources of synonymous relations between words.

The article also attempts to consider the issue of synonymous relations on the example of the so-called phrasal verbs that are inherent in the English language. The authors concluded that in this case, adding different prepositions to the same verb creates new different meanings, which, in their turn, can enter into synonymous relations with other verbs in English.

Key words: *synonyms, linguistics, synonymous series, shades of meaning, synonymous relations, types of synonyms, search for sources of synonymy.*

Постановка проблеми. Питання синонімії в лінгвістиці є суперечливим і до кінця не вивченим, тому що, на відміну від антонімів, синонімічні відносини між словами носять великою мірою емоційне забарвлення та часто зумовлюються індивідуальними психологічними особливостями сприйняття значення слів кожним окремим носієм мови, що робить цю тему цікавою і перспективною для досліджень та обговорення у наукових колах.

Аналіз досліджень. Термін «синонім» походить від грецького слова *synonymos*, що означає «разом з». Синонімами називають слова (точніше, лексеми), які, як правило, є однією частиною мови та мають однакові або близькі значення. У різних значеннях у слова можуть бути різні синоніми: важка – тяжка (валіза) або важка – скрутна (проблема). І, хоча поняття синонімії є загальновідомим, остаточні критерії синонімічності досі є предметом суперечок (Вежбицкая, 2001: 15).

Так, у якості критерію зазвичай виступає взаємозамінність: якщо два слова можна замінити одне одним, то вони є синонімами. Однак, з одного боку, часто взаємозамінними є слова, між якими немає нічого спільного. Наприклад, одну і ту ж саму людину можна позначити як блондина, водія або чоловіка подруги. Це не означає, що названі висловлювання синонімічні. Вони

не мають спільності або схожості значень. Тож до синонімії це стосунку не має. З іншого боку, слова, які люди звикли вважати синонімами, є такими далеко не завжди. Як писав Г. О. Винокур, «у контексті живої мови не можна знайти жодного положення, в якому було б все одно, як сказати: кінь чи коняка, дитина чи дитя, дорога чи шлях і тому подібне» (Винокур, 1959: 89).

Мета статті – вивчивши роботи лінгвістів, що приділяли увагу питанням синонімії, виявити різні підходи до поняття синонімії, порівняти різні точки зору на причини синонімічних відносин між мовними одиницями, зіставити види класифікацій синонімів за різними ознаками, а також зробити спробу виявити особливості синонімічних відносин між окремими словами в українській мові та усталеними виразами, зокрема фразовими дієсловами в англійській мові.

Виклад основного матеріалу. До лексичних синонімів належать слова, близькі за значенням, і слова, тотожні за значенням, але вони можуть виявитися дуже різноманітними й різнорідними за характером висловлюваних ними відтінків значення, за експресією, за стилістичним і емоційним забарвленням. Наприклад, швидкість – стрімкість, вичерпатися – виснажитися, легко – нескладно, просто – елементарно, звичайно – певна річ, авжеж, безперечно, безумовно, і так далі.

Близькість за змістом – критерій, який великою мірою спирається на інтуїцію, тому його важко визначити з наукової точки зору. Наприклад, у словах «аромат» і «сморід» збігається дуже велика частина значення, яка означає «запах, який можна сприймати через орган нюху – ніс», однак змістовий компонент, який їх розрізняє, є настільки очевидним, що ми не можемо визнати ці слова синонімами. Навпаки, їхнє емоційне забарвлення, через яке виражається відношення мовця до запаху, дозволяє вважати ці слова антонімами. Слова «пишатися», «малюватися» і «хвалитися» дуже близькі за змістом. Однак перше описує почуття, друге – поведінку, а третє – мову. Тому вони не є синонімами.

Як правило, синонімами називаються «слова, різні за звучанням, але збіжні або дуже близькі в одному або декількох зі своїх значень» (Бережан, 1967: 103). Порівняємо з визначенням синонімів у лінгвістичному енциклопедичному словнику: «Синоніми – це слова однієї й тієї самої частини мови, значення яких повністю або частково збігаються» (Ярцева, 1990: 24). Поряд із цим найбільш поширеним розумінням синоніма в історії мовознавства представлено і значну кількість інших визначень. Але існує й незвичайний погляд на синонімію, який здається парадоксальним, якщо порівнювати його з відомою літературою з даної теми. В. А. Звєгінцев, заперечуючи існування синонімів, вважав основною ознакою синонімічності тотожність сполучуваності та не погоджувався з традиційним трактуванням синонімів як слів, близьких за значенням: «Синонімії, як вона традиційно тлумачиться, в мові взагалі немає. Це одна з фікцій, що рудиментарно існує в мові» (Звєгінцев, 1957: 138).

У вітчизняній і зарубіжній лінгвістичній науці в середині ХХ століття склалося три основні напрями у визначенні синоніма. З точки зору першого з них, синоніми – це слова з близькими, але різними значеннями: «Синонімами зазвичай називаються слова з близьким, але не тотожним значенням» (Арнольд, 1966: 45), «Синоніми – близькі за значенням слова, що виражають одне поняття» (Білінський, 1999: 23), «...синонімами називаються слова з близьким, але не тотожним значенням [...], як правило, синоніми, маючи загальне ядро значення, відзначаються різноманітними розбіжностями в значенні» (Васильєв, 1986: 230). Визначення синонімів як слів з різним звучанням, але близькими значеннями викликає заперечення у лінгвістів, оскільки в ньому неточно охарактеризована сутність синонімів. Розгляд усіх споріднених за значенням, збіжних, «близьких» за змістом слів як синонімів називається ними «...помилкою,

що проходить через всю історію розробки теорії синонімів...» (Брудный, 1972: 173). Лінгвісти, які дотримувалися цієї точки зору, вважали очевидним, що інтуїтивне сприйняття близькості значень слів не може виступати як науковий критерій синонімічності (Брудный, 1972: 165).

Лінгвісти, які дотримувалися другого напрямку, вважали синонімами слова з тотожними значеннями. До таких дослідників належать С. Г. Бережан, П. С. Александров, Н. М. Шанський та інші вчені. Їхнє розуміння синонімів базується на тому, що «близькість значень», що вживається у визначеннях, є невизначеною, суб'єктивною ознакою, яку неможливо пояснити з наукової точки зору. Прихильники цього підходу вважають основою синонімії тотожність слів і окремих значень слова. «Лексичні синоніми визначаються як слова, що позначають одну й ту саму річ, але виділяють різні її аспекти, або як слова, що мають одне й те саме значення, але різняться його відтінками» (Бережан, 1967: 83).

Ураховуючи семантико-стилістичні відтінки значень, багато вчених вважають синонімами близькі, але не тотожні за значенням слова. На думку Р. А. Будагова, «синоніми – це близькі за значенням, але з різним звучанням слова, що виражають відтінки одного поняття» (Будагов, 2000: 58). А. Н. Гвоздьов вважає, що «синоніми, узяті окремо, можуть здатися рівнозначними... Насправді ж, як правило, синоніми, маючи загальне ядро значення, відзначаються різноманітними розбіжностями у значенні» (Гвоздьов, 1965: 46). Для правильного вживання близьких за значенням слів у мові потрібне розуміння їхніх семантичних відтінків і стилістичних властивостей. «Суттєвою ознакою синонімів, на відміну від тематичних, родовидових та інших груп слів, вважається одне й те саме поняття близьких за значенням слів» (Гвоздьов, 1965: 47).

Враховуючи багатозначність більшості слів, С. Г. Бережан як основу синонімічності розглядає «повний смисловий збіг словникових одиниць хоча б в одному з їхніх структурних елементів» (Бережан, 1967: 54).

Послідовники третьої, найбільш поширеної точки зору, синонімами вважають як близькі, так і тотожні за значенням слова, які відрізняються відтінками значення або стилістичними особливостями й експресивним забарвленням. Цієї точки зору дотримуються А. П. Євгенєва, З. Е. Александрова та ін. Визначення синонімії як тотожності або близькості значень різних за звучанням одиниць одного мовного рівня передбачає критерій взаємозамінності синонімів в одних і тих

самих або частково збіжних за характером лексичної сполучуваності контекстах, за зауваженням самих авторів, які не спираються на сувору теорію тлумачень. Кожна мовна одиниця синонімічного ряду, крім близькості з іншими одиницями цього ряду, може відрізнятися від них якою-небудь якістю. (Александрова, 2011: 119).

Ю. Д. Апресян вважає головним недоліком усіх визначень синонімів відсутність суворих процедур зіставлення їхніх значень: «Порівняння значень не спирається на якусь формальну процедуру, а поняття відтінку значення не має досить ясного змісту. По-друге, в більшості визначень наголос робиться не на загальні семантичні властивості синонімів, а на відмінності між ними». «Загальна думка зійшлася на тому, що синонімами не є слова різного звукового складу, що повністю збігаються за своїм значенням. [...] Синонімами є слова, що містять у своїх збіжних загалом значеннях ті чи інші відмінності» (Апресян, 1995: 72).

Такої ж точки зору дотримується й один із найвидатніших дослідників явища синонімії В. Г. Вилюман. Відповідно до його точки зору, синонімія існує за умов семантико-сислової спільності слів і їхньої взаємозамінності, а ті слова, які відповідають лише одній із цих умов, синонімами не є (Вилюман, 1980: 31).

Синоніми здатні утворювати так звані синонімічні ряди.

Лінгвісти, які вивчають явище синонімії в різних мовах, пропонують об'єднувати синоніми в синонімічні ряди за принципом спільності за змістом, «граничної близькості значень, зумовленої назвою одного й того самого явища об'єктивної дійсності», сислової адекватності, сислового збігу тощо.

У синонімічному ряді завжди виділяється одне слово, яке вважається стилістично нейтральним (тобто не має додаткових стилістичних характеристик або емоційного забарвлення). Воно стає основним, опорним і називається домінантою (лат. *dominans* – панівний). У підручнику під редакцією В. А. Белошапкової зазначається: «Домінанта – це визначальне слово синонімічного ряду, семантично найбільш просте за семним складом, за рідкісним винятком стилістично нейтральне, синтагматично найбільш вільне й уживане» (Белошапкова, 1989: 215). Інші члени ряду уточнюють, розширюють його лексичне значення, доповнюють його оцінними значеннями.

Синонімічні ряди можуть бути пов'язані різними відносинами. Виділяються такі типи синонімічних рядів:

- паралельні ряди синонімів утворюються, коли члени ряду (багатозначні слова) виявляються

синонімічними у двох або декількох значеннях. У вихідному синонімічному ряду всі члени представлені словами в їхніх номінативних значеннях.

- суміжні ряди синонімів. Слова, що входять в одну лексико-семантичну групу, мають загальний компонент, а оскільки в таку групу може входити декілька синонімічних рядів, їхні мовні одиниці вступають у певні відносини один з одним.

Іноді в якості різновиду синонімів розглядають евфемізми – слова або вирази, які використовуються замість інших, якщо останні несуть відтінок грубості, або їх уживання є небажаним з інших причин. Евфемізмами, наприклад, є такі слова як «подяка» в значенні «хабар», «імпозантний» у значенні «товстий» тощо. Евфемізмом (грец. *eo* – «красиво», *phemo* – «говорю») прийнято називати більш делікатне позначення явища або предмета, небажаного для згадки з морально-етичних причин. Так, в англійській мові ми зустрічаємо багато евфемізмів у медичній сфері. Наприклад, замість слова *cancer* (рак), *tumor* (пухлина) переважно говорять *growth* (зріст); замість *fatal* (фатальний) – *inoperable* (неоперабельний) і тому подібне. Велика кількість евфемізмів уживається, зокрема, для позначення смерті: *pass away*, *perish*, *join the better*, *kick the bucket*, *go to green pastures* тощо. Як легко помітити, евфемізація проявляється на всіх стилістичних рівнях мови і не зводиться до підбору синонімічного слова. Не дивно, що багато евфемізмів породжене бажанням уникати в мові слів, пов'язаних із природними потребами, і навіть слово *lavatory* (туалет) потрапило до розряду непристойних. Для заміни було вигадано евфемізми: *powder room*, *washroom*, *restroom*, *retiring room*, *(public) comfort station*, *ladies' (room)*, *gentlemen's (room)*, *water-closet*, *public conveniences*, *WC* і навіть *Windsor Castle* (як комічна розшифровка акроніма *WC*).

Уживання евфемізмів викликане наявними в суспільстві страхами, забобонами, неправильно зрозумілими правилами пристойності, соціальними традиціями, наявністю або відсутністю почуття гумору і багатьма іншими причинами.

Англійська та українська мови мають у цьому аспекті як схожість, так і відмінності. Часто у випадку збігу буквальних значень збігаються також і переносні значення слів.

Наприклад, одному англійському слову «order» відповідає в українській мові декілька слів, які не пов'язані між собою за змістом:

To put in order – наводити порядок;

By order – за наказом;

To order – на замовлення;

In order to – для того, щоб.

Це означає, що коли англійська людина чує слово «order» у будь-якому з цих значень, на буквальному рівні в сприйнятті фрази бере участь і буквально значення цього слова. В українській мові кожне зі слів «порядок», «наказ», «замовлення» і «ордер» на рівні буквального сприйняття викликає українськомовні неусвідомлювані асоціативні зв'язки, які спираються на корінь «ряд», «каз», а саме слово «ордер» є запозиченим і не має споріднених слів в українській мові.

Ще одна чимала лексична група – це англійські фразові дієслова, які утворюються за допомогою додавання приєдника до дієслова, і завдяки цьому поєднанню утворюється нова лексична одиниця з новим, власним, цілісним лексичним значенням, яке може бути зовсім не пов'язане з лексичним значенням самого тільки дієслова. В українській мові таке явище досягається за допомогою додавання до дієслова різного рода префіксів. Розберемо декілька фразових дієслів, щоб показати, що там, де англійська лексика ще зберігає на рівні буквализму свою рухово-маніпулятивну складову, українська лексика її втратила, переставши співвідноситися з нею на рівні буквального неусвідомлюваного сприйняття.

Take – брати*; отримувати; їсти*, пити*; захоплювати, вибирати*, розуміти, сприймати, діяти;

Take aback – приголомшувати;

Take across – переправляти;

Take after – походити* (бути схожим на кого-небудь);

Take apart – розбирати*;

Take away – прибирати*, видаляти;

Take back – брати назад*, забирати*;

Take down – знімати, руйнувати, зменшувати, розбирати*;

Take from – віднімати;

Take in – приймати, включати, містити*, охоплювати*;

Take into once head – взяти в голову*, надумати;

Take off – знімати, зменшувати, злітати*;

Take on – приймати, починати, засмучуватися;

Take out – виймати, виписувати;

Take over – приймати, змінювати, переправляти;

Take to – приохотитися, звертатися;

Take up – піднімати*, поглинати*, вбирати.

Зірочкою тут позначені українськомовні значення, які також містять рухово-маніпулятивну складову. Як бачимо, таких слів меншість. Якби ми подивилися частотність і багатозначність українського слова «брати», то, безумовно, не знайшли б такої семантичної широти. Для буквального неусвідомленого сприйняття така частотність і багатозначність слова, яка буквально

означає «брати щось рукою», позначає особливу значимість цієї дії.

Також заслуговує уваги ще одна цікава особливість англійських фразових дієслів руху, які у випадку додавання певних прислівників набувають нових відтінків значення, що мають аналогічні приклади перекладу в українській мові, але на відміну від англійської, це досягається додаванням певних префіксів.

Наприклад, такі дієслова руху в англійській мові як «go» (йти), «run» (бігти), «jump» (стрибати), «crawl» (повзти), «throw» (кидати).

Go in – увійти

Go out – вийти

Go away – піти геть

Run in – забігти

Run out – вибігти

Run away – побігти геть

Jump in – встрибнути

Jump out – вистрибнути

Jump away – стрибками піти геть

Crawl in – заповзти

Crawl out – виповзти

Crawl away – уповзти геть

Throw in – закинути

Throw out – викинути (з чогось)

Throw away – викинути геть, остаточно.

Ми можемо простежити відповідність уживання певних прислівників для утворення фразових дієслів в англійській мові, яким відповідають певні префікси для утворення нових дієслів в українській мові, а також стає очевидно схожість, або навіть тотожність значень нових лексичних одиниць в обох мовах. Так, прислівник «in» несе конотацію руху всередину чогось (наприклад, приміщення), йому відповідає вживання префікса «в-» («ув-»), або «за-» в українській мові. Прислівник «out» несе конотацію руху назовні звідкись, з чогось (наприклад, з якогось приміщення). В українській мові йому відповідає вживання префікса «ви-». І нарешті, прислівник «away» несе конотацію остаточного віддалення без повернення. В українській мові у подібних випадках вживається префікс «у-».

Висновки. У статті ми здійснили спробу проаналізувати різні підходи до явища синонімії в лінгвістиці взагалі на базі лексичних одиниць української та англійської мов. Нами було проведено порівняльний аналіз різних класифікацій синонімів, запропонованих різними авторами, що приділили цій проблемі багато уваги.

Ми дійшли висновку, що досі не існує єдиного підходу до систематизації синонімів. І незважаючи на те, що існує багато критеріїв для класи-

фікації синонімів за різноманітними ознаками, всі вони розрізнені, не повністю відображують зміст поняття синонімії в системі мови, висвітлюють проблему різноманіття значень тільки з одного боку. У багатьох випадках визначення відтінків значення відбувається на рівні інтуїції, далекому від наукової систематизації. Навіть

сам термін «синонімія» ще потребує ретельного дослідження. Термінологія, пов'язана з синонімією в різних мовах, викликає багато суперечок у наукових колах лінгвістів. Теоретична база для вивчення синонімів ще недостатньо розроблена, і ця тема надає великі можливості для подальшого вивчення та систематизації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александрова З. Е. Словарь синонимов русского языка. Москва, 2011. С. 28.
2. Арнольд И. В. Семантическая структура слова в современном английском языке и методика её исследования: на материале имени существительного : монография. Ленинград : Просвещение, 1966. С. 251.
3. Апресян Ю. Д. Лексическая семантика. Синонимические средства языка. Москва, 1995. С. 43.
4. Бережан С. Г. Семантическая эквивалентность лексических единиц. Кишинев, 1973. С. 278.
5. Современный русский язык / Под ред. В. А. Белошапковой. Москва, 1989. С. 215.
6. Брудный А. А. Семантика языка и психология человека. Фрунзе, 1972. С. 173.
7. Будагов Р. А. История слов в истории общества. Москва, 2000. С. 58.
8. Білінський М. Е. Синоніміка англійського дієслова: словник семантичних відстаней. Львів, 1999. С. 23.
9. Васильев Л. М. Значение в его отношении к системе языка. Уфа, 1986. С. 48.
10. Вежбицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов. *Языки славянской культуры*. Москва, 2001. С. 27–35.
11. Виллюман В. Г. Английская синонимика. Введение в теорию синонимии и методику изучения синонимов. Учебное пособие. 1980. С. 31.
12. Винокур Г. О. Избранные работы по русскому языку. Москва, 1959. С. 89.
13. Гвоздѣв А. Н. Очерки по стилистике русского языка. Москва, 1955. С. 46.
14. Евгеньева А. П. Словарь синонимов русского языка. Москва : Астрель ; АСТ, 2002. 648 с.
15. Звегинцев В. А. Семасиология. Москва, 1957. С. 138.
16. Ярцева В. Н. Лингвистический энциклопедический словарь. Москва, 1990. С. 24.

REFERENCES

1. Aleksandrova Z. E. Slovar sinonimov russkogo yazyka. [Dictionary of synonyms of the Russian language]. Moscow, 2011. p. 28. [in Russian].
2. Arnold I. V. Semanticheskaya struktura slova v sovremennom anglijskom yazyke i metodika ego issledovaniya: na materiale imeni sushchestvitelnogo. [The semantic structure of a word in modern English and the method of its study: on the material of a noun]. Monografiya. Leningrad : Prosvescheniye, 1966. p. 251. [in Russian].
3. Apresyan Yu. D. Leksicheskaya semantika. Sinonimicheskie sredstva yazyka. [Lexical semantics. Synonymous language means]. Moscow, 1995. p. 43. [in Russian].
4. Berezhn S. G. Semanticheskaya ekvivalentnost leksicheskikh edinic. [Semantic equivalence of lexical units]. Kishinev, 1973. p. 278. [in Russian].
5. Sovremennyy russkiy yazyk. [Modern Russian language]. Pod red. Beloshapkovoy V.A. Moscow, 1989. p. 215. [in Russian].
6. Brudnyy A. A. Semantika yazyka i psihologiya cheloveka. [Semantics of language and human psychology]. Frunze, 1972. p. 173. [in Russian].
7. Budagov R. A. Istoriya slov v istorii obshchestva. [History of words in the history of society]. Moscow, 2000. p. 58. [in Russian].
8. Bilinskij M. E. Sinonimika anglijskogo dieslova: slovník semantichnih vidstanej. [Synonymy of the English verb: a dictionary of semantic distances]. Lviv, 1999. p. 23. [in Ukrainian].
9. Vasiliev L. M. Znachenie v ego otnoshenii k sisteme yazyka. [Significance in relation to the language system]. Ufa, 1986. p. 48. [in Russian].
10. Vezhbickaya A. Ponimanie kultur cherez posredstvo klyuchevykh slov. *Yazyki slavyanskoj kultury*. [Understanding cultures through keywords. Languages of Slavic culture]. Moscow, 2001. pp. 27–35. [in Russian].
11. Vilyuman V. G. Anglijskaya sinonimika. Vvedenie v teoriyu sinonimii i metodiku izucheniya sinonimov. [English synonymy. An introduction to the theory of synonymy and the method of studying synonyms]. Moscow, 1980. p. 31. [in Russian].
12. Vinokur G. O. Izbrannye raboty po ruskomu yazyku. [Selected works on the Russian language]. Moscow, 1959. p. 89. [in Russian].
13. Gvozdyov A. N. Ocherki po stilistike russkogo yazyka. [Essays on the style of the Russian language]. Moscow, 1955. p. 46. [in Russian].
14. A. P. Evgen'eva Slovar' sinonimov russkogo yazyka. [Dictionary of synonyms of the Russian language]. Moscow : Astrel' ; AST, 2002. 648 p.
15. Zvegincev V. A. Semasiologiya. [Semasiology]. Moscow, 1957. p. 138. [in Russian].
16. Yarceva V. N. Lingvisticheskij enciklopedicheskij slovar. [Linguistic encyclopedic dictionary]. Moscow, 1990. p. 24. [in Russian].